

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Добринка Драгиева Парушева, ПУ „Паисий Хилендарски“ / ИБЦТ - БАН

за материалите, представени за участие в конкурс
за заемане на академичната длъжност 'доцент'

по професионално направление 2.2 История и археология, научна специалност „История на
България“ (Нова българска история)

В конкурса за 'доцент', обявен в Държавен вестник, бр. 29 от 12.04.2016 г. за нуждите на секция „Нова българска история“ на Института за исторически изследвания при БАН – София, като единствен кандидат участва д-р Владимир Николов Златарски. Представеният от него комплект материали включва автобиография, необходимите дипломи и документи, списък на публикациите и авторска справка за научните приноси, както и самите публикации.

Кандидатът е приложил общо 24 научни публикации: 2 монографии (I. 1-2), от които първата е преработен вариант на докторската му дисертация, 20 статии (II. 1-20), 1 отзив и 1 научна информация (III. 1-2). Три от статиите са на немски език (II. 4, 14, 15), публикувани в едно от малкото хуманитаристични списания в България, включени в международните системи за индексация (Bulgarian Historical Review). Към тази научна продукция трябва да бъде добавена и работата на Златарски по подготовката на исторически извори и документи за публикуване (IV. 1-2) – работа, уважавана и оценявана високо от всеки професионален историк.

Тематиката на предложените текстове очертава ясно границите на научните интереси на Владимир Златарски след защитата на докторската му дисертация, макар част от тях да имат своето начало още преди това. Бих открила две основни полета. Първото следва от тематиката, разработена в дисертационния труд, преработен и публикуван като монография през 2014 г. (I. 1). 15 от предложените на вниманието на журито статии (II. 1-15) дискутират в дълбочина проблеми, свързани с германското влияние и/или присъствие в България през 30-те години на XX век и по време на Втората световна война. Останалите пет статии (II. 16-20) павират пътя към втората монография, фокусирайки вниманието отново върху Германия и нейната политика и присъствие в България, но в началото на XX век и по-конкретно по време на второто военно десетилетие на века. При това фокусът се разширява: от една страна, за да включи понякога мястото и ролята и на Австро-Унгария в разглежданите проблеми (напр. II. 17), а от друга, с цел разширяване на пространството, което е обект на интерес от страна на Германия, като се разглеждат и общобалкански проблеми (напр. II. 16, 18).

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ
ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

Изходен № ..... дата ..... 2016 г.

Входен № 008 дата 22.04.2016 г.

Ул. 1113, булевард „Св. Кирил и Методий“ № 52, бл. 17
1000 СОФИЯ, БЪЛГАРИЯ; телефон: 02/ 870 21 01; факс: 02/ 870 21 01

Тази нова посока в интересите на д-р Златарски логично го води до втората негова монография, одобрена за печат от колегите му, а именно *Неискрените. България, Румъния и Централните сили (1913-1914 г.)* (I. 1). Сред положителните черти на този текст на първо място трябва да бъде отбелязано изключително плътното архивно документиране на събитията от иначе краткия времеви период, като особено полезно за българския читател и особено за колегите-историци е въвеждането в употреба на богат материал от немски архиви. Оценявам и сравнителната призма, през която са разгледани протичащите многопосочни процеси. С оглед предстоящото публикуване на тази монография бих препоръчала на автора по-смело да влиза в директна дискусия със становищата на някои автори, а не само да маркира заглавията на текстовете, където тези становища са изказани, чрез позовавания под линия. По този начин той би добавил към документалното богатство, което ни представя, и значително по-голяма аналитична плътност.

Списъкът с публикациите на Владимир Златарски е достатъчно обширен, а приносите му в няколко направления са коректно представени от кандидата. Бих акцентирала по-специално върху две неща: а) неговата способност да намира, представя и поставя в контекст непубликувани архивни материали, при това не само от български, но и от немски архивохранилища, и б) вниманието, което той отделя на социалните актьори в политиката и анализа на мотивите за техните действия. Участията на кандидата в национални и международни конференции и проекти допринася за неговата разпознаваемост на сцената на българската историческа наука. Впечатление прави и неговата експертна дейност.

В заключение, документите и материалите, представени от д-р Владимир Николов Златарски, отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и съответния Правилник на ИИИ – БАН. Научните трудове, с които участва в конкурса, са публикувани след материалите, използвани при защитата на ОНС 'доктор'.

Поради изложеното дотук, намирам за основателно да дам своята положителна оценка и да препоръчам на Научното жури да изготви доклад-предложение до Научния съвет на ИИИ – БАН за избор на д-р Владимир Николов Златарски на академичната длъжност 'доцент' в секция „Нова българска история“ по професионално направление 2.2 История и археология, научна специалност „История на България“ (Нова българска история).

9.07.2016 г.

Добринка Парушева